

тну, з якою варто рахуватися, тепер, так легко переступаючи через власну гордість, хапає крихти з долонь все тих же панів? Час схаменутися і на решті зрозуміти, що щастя там, де ми!

Примітивно вважати, що підписавши на папері угоду про вступ до ЄС, ми одразу чарівним чином перетворимося на «цивілізованих європейців». Насамперед, треба залишитися українцями, а цивілізованість приходить не з членством у світових альянсах. Вона повинна формуватися як загальнодержавна ідеологія з кожного громадянина як осередку соціуму, що містить в собі високі морально-етичні якості. Ми зухвало оголошуємо війну корупції, а самі не можемо донести до смітника обгортку з морозива, викидаючи її на узбіччя тротуару.

Ми повинні широко розплющити досі примружені від блиску чужих здобутків очі та самі, підвернувши рукави, збудувати собі кращу долю. Почати можна з будівництва доріг, реанімації сільського господарства (бо Україна апріорі є аграрною державою), покращення медичного обслуговування та підвищення якості освіти. Українці мають усвідомити, що лише натхненна праця, раціональне використання власних природних ресурсів, вміле керування економічним потенціалом країни, а також бережливе та поважне ставлення до власних історії, культури та ментальності дадуть змогу по цеглинках збудувати шлях у щасливе майбутнє.

Ілляшенко А. О.
НТУ «ХП»

МАЙСТЕРНІСТЬ ПЕДАГОГА НА ЗАХИСТІ ДУХОВНОСТІ

*«Шукаємо щастя по країнах, століттях,
а воно скрізь і завжди з нами...
Нема його ніде від того, що воно скрізь.
Воно схоже до сонячного сйва –
відхили лише вхід у душу свою»
Г. Сковорода*

XXI століття – «епоха інформації і наукових знань», «ера інформатизації». Підвищення якості освітнього процесу здійснюється шляхом використання новітніх технологій, адаптації в інформаційному просторі.

Поряд з цим заглиблення молодого людини в інформаційний простір привнесло в соціальне життя бездуховність, самотність, зменшення комунікативних зв'язків та знищення навичок невербального спілкування. Можливість візуального контакту, зчитування інформації з жестів, міміки втрачається з кожним роком все більше.

І що ми маємо натомість? Молоді люди, які вступають до вищого навчального закладу, зовсім не здатні будувати соціальні зв'язки зі своїми однолітками. Процес адаптації першокурсників до навчального процесу ускладнюється саме через відсутність навичок побудови комунікативних ланок як зі своїми однолітками так і з викладачами закладу.

Така ж картина спостерігається і у сімейному колі. Підлітки уникають «передачі знань» від своїх рідних, ховаючись в Інтернет-мережах та «черпаючи» звідти знання.

Така ситуація загострює стан духовного розвитку нового покоління, що ставить перед вищою освітою додаткові завдання, відбір певних компетенцій та пошук ефективних засобів їх формування.

Все частіше саме на плечі викладача припадає вирішення проблеми «духовного» розвитку особистості студентів, представників молоді. Розкриття внутрішнього світу особистості, привиття «досвіду поколінь» для виховання гармонійно розвиненого компетентного фахівця потребує педагогічної майстерності від викладача.

Ліннік Ю. В.
РДГУ

ПРАВОСЛАВ'Я ЯК ОСОБЛИВА ФОРМА СВІТОГЛЯДУ

Автор намагається дослідити православ'я як особливу форму світогляду людини в XIX – XXI ст. і показати його значення протягом життя особистості.